

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 3 juli 2017

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 49.064/II/PF
[...]

[...]

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 30 juni 2017 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht, tegen de Federale Pensioendienst, van een Franstalige burger van België die gepensioneerd is en in het buitenland verblijft.

De klacht heeft betrekking op het feit dat gepensioneerden die in het buitenland verblijven, verplicht worden om door een bevoegde overheid van hun verblijfplaats een levensbewijs in te vullen. *In casu* heeft de klager de uitnodiging voor het invullen van deze formulieren in het Nederlands ontvangen, samen met een Franse en Engelse vertaling. Het levensbewijs is een meertalig document in respectievelijk het Nederlands, Frans, Engels.

Op 22 maart 2017 hebben we u om inlichtingen gevraagd en op 19 april 2017 antwoordt u ons wat volgt (vertaling):

“(…) Wanneer de gepensioneerde in het buitenland verblijft dan gebruikt de Federale Pensioendienst in beginsel steeds de taal die zijn voorkeur geniet. Indien de gewenste taal niet kenbaar werd gemaakt, dan wordt de taal gebruikt van de laatste woonplaats in België.

In voorliggend geval had het levensbewijs in het Frans moeten worden opgestuurd.

Bij het versturen van het levensbewijs worden de achterzijde ervan en de begeleidende brief eveneens in een andere taal (naargelang het nieuwe adres) en in het Engels vertaald.

De achterzijde van het levensbewijs moet immers door de ambassade, het Consulaat of een bevoegde plaatselijke autoriteit worden ingevuld. Het merendeel van de gepensioneerden richt zich tot de bevoegde plaatselijke autoriteit. Het bijvoegen van de vertalingen vergemakkelijkt de behandeling van de aanvraag.

Indien de buitenlandse autoriteit het formulier niet begrijpt dan wordt de gepensioneerde niet goed geholpen, met alle gevolgen van dien voor de latere betaling van het pensioen.

Het is geenszins de bedoeling om een prioriteit tussen de talen te creëren.

In het door u voorgelegde geval betreft het bijgevolg een loutere administratieve fout.

Mijn administratie bevestigt dat de procedure voor de bepaling van de te gebruiken taal correct wordt georganiseerd.”

*
*   *

De Federale Pensioendienst is een centrale dienst in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Aangaande de uitnodigingsbrief voor het invullen van het levensbewijs:

De bewuste brief is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan deze particulieren zich hebben bediend.

Aangezien de laatste woonplaats van de klager de gemeente Gembloux was, had hij zijn uitnodiging enkel in het Frans moeten ontvangen.

Op dit eerste punt is de klacht ontvankelijk en gegrond.

*
*   *

Aangaande het formulier van het levensbewijs:

Een levensbewijs is een getuigschrift in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 42 SWT stellen de centrale diensten de getuigschriften in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt.

Het meertalige formulier is slecht gerechtvaardigd wanneer de bevoegde plaatselijke autoriteit niet over de kennis van onze drie landstalen beschikt.

De VCT verzoekt u dan ook om zich te baseren op de werkwijze die wordt gebruikt bij paspoorten, met name: 1. taal van de titularis 2. 2^e landstaal 3. 3^e landstaal 4. het Engels.

De klager had zijn formulier in het Frans moeten ontvangen, gevolgd door een vertaling in de andere talen.

De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

[...]